

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Cob/151/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121268444
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 09. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Šiffalovič
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2024:6121268444.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dany Šiffalovič a členiek senátu JUDr. Eleny Kúšovej a JUDr. Tatiány Pastierikovej, právnej veci žalobcu: FORTE TRADE plus spol. s r.o., Kulačská 7/14, 929 01 Dunajská Streda, IČO: 44 159 692, zast. JUDr. Stanislav Jakubčík, advokát, Trenčianska 57, 821 09 Bratislava, proti žalovaným: v I. rade Renovujeme interiér s.r.o., Seberíniho 9, 821 03 Bratislava, IČO: 47 455 063, v II. rade S. Q., F. XX.XX.XXXX, T. S. XXX, XXX XX S., v III. rade L. Q., F. XX.XX.XXXX, T. S. XXX, XXX XX S., zast. JUDr. Jozef Jesenič, advokát, Tomášikova 5/B, 821 01 Bratislava, o zaplatenie 4.500,- eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaných proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II č.k. 26Cb/29/2021-143 zo dňa 5. mája 2022, takto

rozhodol:

I. Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava II č.k. 26Cb/29/2021-143 zo dňa 5. mája 2022 potvrdzuje.

II. Žalobcovi priznáva proti žalovanému v I. rade, žalovanému v II. rade a žalovanému v III. rade nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie odvolaním napadnutým rozsudkom, I. výrokom, uložil žalovanému v I. rade, žalovanému v II. rade a žalovanému v III. rade povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcu sumu 4.500,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 4.500,- eur od 21.11.2020 do zaplatenia, spolu s paušálnou náhradou nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40,- eur, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. II. výrokom priznal žalobcovi právo na náhradu trov konania voči žalovanému v I. rade, žalovanému v II. rade a žalovanému v III. rade v plnom rozsahu s tým, že o výške náhrady trov bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku. Svoje rozhodnutie právne posúdil s poukazom na ust. § 511 ods. 1, 2, 3, § 531 ods. 1, 2, § 585 ods. 1, 3, § 586 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 261 ods. 1, § 369 ods. 1, 2, 3 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „OBZ“), § 1 ods. 1, 2, § 2 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 21/2013 Z.z, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Obchodného zákonníka, § 255 ods. 2 a § 262 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

2. V odôvodnení súd uviedol, že žalobca sa návrhom na vydanie platobného rozkazu v upomínacom konaní domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaných v I. až III. rade na zaplatenie istiny 4.500,- eur z príslušenstvom. Žalobca svoju žalobu odôvodnil tým, že žalovaný v I. rade neuhradil žalobcovi faktúru č. 010/2020 vo výške 5.000,- eur za stavebné práce vykonané pri rekonštrukcii domu v U. T., na E.Š. ulici. Žalobca vykonal práce v celkovej sumy 17.144,05 eur, ktoré žalovaný čiastočne uhradil na základe zálohových faktúr č. 01/2020, 02/2020 a 04/2020 v celkovej výške 9.000,- eur. Zvyšok

ceny diela žalobca fakturoval faktúrou č. 010/2020. Žalobca uhradil iba časť fakturovanej sumy, a to dňa 09.03.2020 sumu 3.144,05 eur, a sumu 5.000,- eur neuhradil. Faktúrou č. 016/2020 fakturoval žalobca žalovanému stavebné práce pri rekonštrukcii bytu na D. K. Č.. XX R. T. v sume 474,- eur, ktoré žalovaný neuhradil.

Žalobca a žalovaný v I. rade uzatvorili dňa 20.04.2020 dohodu označenú ako Uznanie záväzku a dohoda o urovnaní, v ktorej žalovaný v I. rade prehlásil, že uznáva svoj záväzok z titulu čiastočne neuhradenej faktúry č. 010/2020 vo výške 5.000,- eur, splatnej dňa 10.3.2020, vo výške 5.000,- eur, z titulu neuhradenej faktúry 016/ 2020, splatnej dňa 19.3.2020, vo výške 474,- eur a z titulu trov právneho zastúpenia vo výške 483,62 eur, neodvolateľne uznáva čo do dôvodu a výšky voči veriteľovi dlh vo výške 5.957,62 eur.

Dňa 20.04.2020 bola uzatvorená Dohoda o pristúpení k záväzku medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanými v II. a III. rade ako pristupujúcimi dlžníkmi, ktorým pristúpili spoločne a nerozdielne v zmysle § 533 Občianskeho zákonníka k záväzku žalovaného v I. rade v celkovej výške 5.957,62 eur.

3. Súd prvej inštancie uviedol, že medzi stranami sporu nebolo sporné, že žalobca ako zhotoviteľ vykonal pre žalovaného práce pri rekonštrukcii domu v U. T., na E. ulici, a to v celkovej hodnote 17.144,05 eur. Žalovaný cenu týchto prác uhradil iba čiastočne, a to vo výške 9.000,- eur. Zvyšok ceny diela žalobca fakturoval faktúrou č. 010/2020, a to v sume 8.144,05 eur. Žalobca uhradil iba časť fakturovanej sumy, a to dňa 09.03.2020 sumu 3.144,05 eur a sumu 5.000,- eur neuhradil. Žalovaný v 1. rade neuhradil žalobcovi ani žalovanému stavebné práce pri vykonané rekonštrukcii bytu na D. K. Č.. XX R. T. fakturované faktúrou č. 016/2020 v sume 474,- eur, ktoré žalovaný neuhradil.

Spornou nebola ani skutočnosť, že žalobca a žalovaný v I. rade uzatvorili dňa 20.04.2020 dohodu označenú ako Uznanie záväzku a dohoda o urovnaní, ani že dňa 20.04.2020 bola uzatvorená Dohoda o pristúpení k záväzku medzi žalobcom a ako veriteľom a žalovanými v II. a III. rade ako pristupujúcimi dlžníkmi, ktorým pristúpili spoločne a nerozdielne v zmysle § 533 Občianskeho zákonníka k záväzku žalovaného v I. rade v celkovej výške 5.957,62 eur. Napriek uvedenému žalovaný nárok žalobcu neuznali a žiadali žalobu zamietnuť. Žalovaní v rámci svojej obrany poukázali na žalobcom uplatnený úrok z omeškania vo výške určenej podľa predpisov Obchodného práva s poukazom na skutočnosť, že žalovaní v II. a III. rade sú fyzickými osobami - spotrebiteľmi.

4. Súd právne posúdil vzťah medzi žalobcom a žalovaným v I. rade je vzťahom obchodnoprávnym. Nakoľko žalobca aj žalovaný v I. rade sú podnikateľmi a pôvodné záväzky žalovaného v I. rade vznikli v súvislosti s výkonom podnikateľskej činnosti a je potrebné ich považovať za záväzky pochádzajúce z obchodnoprávných vzťahov. Dohoda a urovnaní teda nahradzovala pôvodné záväzky, ktorý vyplývali z obchodnoprávných vzťahov a aj peňažný záväzok žalovaného v I. rade, ktorý z tejto dohody vyplýva je záväzkom obchodnoprávnym a pre prípad omeškania má žalobca nárok na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške určenej podľa predpisov obchodného práva. Vyslovil názor, že žalovaní v II. a III. rade nemôžu byť považovaní za spotrebiteľa v zmysle § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, keďže so žalobcom neuzatvorili žiadnu zmluvu, na základe ktorej by im žalobca ako dodávateľ dodával akékoľvek plnenie, ale iba pristúpili k existujúcemu obchodnoprávnemu záväzku žalovaného v I. rade. Pri pristúpení k dlhu nedochádza k zmene záväzku a pristupujúci dlžník je spoločne nerozdielne s pôvodným dlžníkom zaviazaný na úhradu toho istého záväzku a nemôže sa naň vzťahovať iný právny režim. V plnom rozsahu je potrebné aplikovať ustanovenie § 511 Občianskeho zákonníka o pasívnej solidarite, vrátane práva na následný postih medzi pôvodným a novým dlžníkom. Pri pristúpení k dlhu nedochádza k zmene záväzku a pristupujúci dlžník je spoločne nerozdielne s pôvodným dlžníkom zaviazaný na úhradu toho istého záväzku a nemôže sa naň vzťahovať iný právny režim. Pokiaľ je v súlade s § 511 Občianskeho zákonníka, pri existencii pasívnej solidarite na strane dlžníkov, veriteľ oprávnený žiadať celé plnenie od ktoréhokoľvek z nich, aj v prípade žalobcu je tento oprávnený požadovať celé plnenie (vrátane príslušenstva) nielen od žalovaného v I. rade, ale ja od žalovaných v II. a III. rade.

5. V súvislosti s námietkou žalovaných, že žalobca do žalovanej istiny zahrnul aj trovy právneho zastúpenia aj náklady súvisiace s vymáhaním (pôvodnej) pohľadávky, ktoré pozostávali z trov právneho zastúpenia žalobcu vyčíslené za dva úkony právnej pomoci (prevzatie a príprava zastupovanie, zaslanie predžalobnej výzvy), pričom pokiaľ mu bude v tomto konaní priznaný nárok na náhradu trov konania, žalobca získa nárok na úhradu týchto trov dvakrát a to raz ako súčasť istiny a druhý raz ako nárok na náhradu trov konania, súd považoval za potrebné upozorniť, že Dohodou o urovnaní v zmysle § 585 Občianskeho zákonníka si účastníci záväzkového právneho vzťahu odstraňujú spornosť alebo

pochybnosť vzájomných práv a povinností tým, že ich rušia a nahrádzajú ich novými, t.j. doterajší záväzok zaniká a je nahradený záväzkom novým, ktorý vyplýva z urovnania. Dohoda o urovaní je samostatným zaväzovacím dôvodom - právnym dôvodom vzniku záväzku. Po uzavretí dohody o urovaní sa už veriteľ nemôže domáhať plnenia z pôvodného záväzku, ale len plnenia z nového záväzku z dohody o urovaní. Súd poukázal na to, že aj nárok uplatnený žalobcom v tomto konaní je nárokom, ktorý žalobcovi vyplýva z dohody o urovaní ako zo samostatného zaväzovacieho dôvodu a nie z neuhradenia ceny stavebných prác vykonaných žalobcom v prospech žalovaného v I. rade, alebo z vynaloženia nákladov na vymáhanie samotnej pôvodnej pohľadávky. Žalovaní sa v konaní nemôžu brániť námietkami spochybňujúcimi existenciu pôvodných záväzkov, nakoľko tieto boli uzatvorením dohody o urovaní zrušené a nahradené novými. Akékoľvek takéto námietky žalovaných považoval za bezpredmetné.

6. Argumentáciu žalovaných, že po uvoľnení opatrení zavedených v súvislosti so šírením choroby COVID-19 v lete roku 2020 došlo po septembri 2020 k opätovnému zavádzaniu takýchto opatrení, pričom pôvodná dohoda s takouto situáciou nepočítala, súd taktiež vyhodnotil ako nedôvodnú. Zo žiadneho právneho predpisu a ani z obsahu samotnej dohody o urovaní uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným nemožno odvodiť, že by pri znovuzavedení akýchkoľvek opatrení v súvislosti so šírením choroby COVID-19 malo dôjsť k odkladu splátok, resp. akejkolvek zmene práv a povinností, ktoré žalovaným vyplývali z dohody o urovaní, resp. z dohody o pristúpení k dlhu. Žalobca v tejto súvislosti nemal povinnosť uzatvárať so žalovanými akékoľvek dohody alebo pristúpiť na ďalší odklad splátok. Súd uzavrel, že pokiaľ k žiadnej dohode o odklade splátok nedošlo, boli žalovaní aj naďalej plniť svoje záväzky tak, ako im to vyplývalo z dohody o urovaní, resp. z dohody, ktorou žalovaný v II. a III. rade pristúpili k záväzku.

7. Na základe uvedených skutočností, ako aj citovaných zákonných ustanovení súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná, má oporu v zákone. Nakoľko sa žalovaní dostali do omeškania s úhradou ich peňažnej pohľadávky, zaviazal ich súd aj na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške určenej podľa predpisov obchodného práva, súd žalovaný taktiež zaviazal na náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky.

8. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v súlade s § 255 ods. 2 CSP a nakoľko mal žalobca v konaní plný úspech, priznal žalobcovi právo náhradu trov konania proti neúspešnej žalovanej strane.

9. Proti tomuto rozsudku v celom rozsahu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaní, z odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f) a písm. h) CSP. V súlade so svojimi tvrdeniami v podanom odpore namietali právne posúdenie a vyhodnotenie ich námietok. Poukázali na to, že v prvom rade v podanom odpore namietali výšku uplatňovaného úroku z omeškania a to z dôvodu, že žalovaní v II. a III. rade sú fyzickými osobami, spotrebiteľmi. Vytkli súdu prvej inštancie, že vyhovel žalobcovi, ktorý si uplatnil nárok na zaplatenie úroku z omeškania v zmysle ustanovení § 369, ods. a § 369a Obchodného zákonníka. Zotrvali na názore, že voči fyzickým osobám je potrebné postupovať podľa ust. Občianskeho zákonníka, teda sadzba úroku z omeškania by mala byť o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

10. Žalovaní okrem výšky úrokov z omeškania v podanom odpore namietli aj povinnosť zaplatiť sumu 483,62 eur, ktorú od nich žalobca žiada zaplatiť ako časť istiny z titulu trov právneho zastúpenia v zmysle uzatvorenej dohody o urovaní, resp. uznania záväzku zo dňa 20.04.2020. Súd v odôvodnení uvádza, že pristúpením k dohode o urovaní v zmysel ust. § 585 Občianskeho zákonníka si účastníci záväzkovo právneho vzťahu odstraňujú spornosť alebo pochybnosť o vzájomných právach a povinnostiach, tým že ich rušia a nahrádzajú novými. Žalovaní sa opätovne nemôžu stotožniť s názorom súdu, a to z dôvodu, že aj nový záväzok počítal s istinou a trovami konania a tieto dve položky sa aj na základe uzatvorenej dohody o pristúpení k záväzku a na základe uznania záväzku stále považujú za dva nezávislé právne tituly. Medzi žalobcom ako veriteľom a dlžníkom nikdy neprišlo k ich zlúčeniu a ich entita zostala zachovaná. Žalovaní zastávajú právny názor vyjadrený v odpore, že zaplatením 2x tých istých trov právneho zastúpenia za 2 úkony právneho zastúpenia, príde na strane žalobcu k bezdôvodnému obohateniu, teda v plnom rozsahu rozporujú zaplatenie časti istiny vo výške 483,62 eur a súvisiaci uplatnený úrok z omeškania z tejto sumy.

11. Na základe uvedených skutočností žiadali, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok Okresného súdu Bratislava II zo dňa 05.05.2022, sp. zn. 26Cb/29/2021-143 tak, že žalovaní v I., II. a III. rade sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 4.016,38 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 4.016,38 eur od 21.11.2020 do zaplataenia, a to všetko spolu do troch dní od právoplatnosti rozsudku, v prevyšujúcej časti 483,62 eur a k nemu prináležiacom úroku z omeškania žalobu zamietol, žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 78,50 % a žalovaným v I., II. a III. rade priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania vo výške 100 %. Alternatívne navrhli, aby odvolací súd rozsudok zrušil a vec vrátil Okresnému súdu Bratislava II na ďalšie konanie a rozhodnutie, s tým, že o náhrade trov odvolacieho konania rozhodne prvostupňový súd rozhodnutím vo veci samej.

12. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaných zdôraznil, že v podstate nie je žiadny rozdiel medzi ich argumentáciou v odpore proti platobnému rozkazu a proti rozsudku. Poukázal na to, že súd prvej inštancie riadne predvolal žalovaných na pojednávanie dňa 05.05.2022, ktorého sa žalovaní nezúčastnili a súhlasili s konaním v ich neprítomnosti a bez prítomnosti ich vtedajšieho právneho zástupcu. Po riadnom vykonaní dokazovania súd prvej inštancie rozhodol rozsudkom, ktorý riadne odôvodnil. Odôvodnenie obsahuje podstatný opis skutkového a právneho stavu, zákonné ustanovenia, z ktorých súd vychádzal pri právnych úvahách, pričom jasne a zákonne odôvodnil svoje rozhodnutie. Žalobca sa v plnom rozsahu stotožnil s rozsudkom súdu prvého stupňa aj s jeho odôvodnením.

13. Mal za to, že zo správania žalovaných, ale aj z ich argumentácie a postoju k danej problematike jednoznačne vyplýva, že nemajú záujem splatiť alebo aspoň splácať svoj záväzok a robia všetko preto, aby oddialili správoplatnenie exekučného titulu. Žalobca je toho názoru, že žalovaní sa spoliehajú na to, že ani právoplatné rozhodnutie nebude v konečnom dôsledku viesť k vymožitelnosti práva. Už teraz je žalovaný v II. rade spoločníkom v 26 spoločnostiach, nie je vlastníkom žiadneho nehnuteľného majetku (dokonca ani rodinný dom, v ktorom má trvalé bydlisko nie je v jeho vlastníctve). Vzhľadom na uvedené skutočnosti žalobca navrhol, aby odvolací súd v zmysle § 387 ods. 1 CSP rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil a rozhodol, že žalovaní sú povinní nahradiť trovy odvolacieho konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnom skončení veci.

14. Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací podľa § 34 CSP, preskúmal vec v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP) bez nariadenia pojednávania, pričom termín verejného vyhlásenia rozsudku bol v súlade s § 219 ods. 1, 3 a § 378 ods. 1 CSP oznámený na úradnej tabuli súdu a webovej stránke Krajského súdu v Bratislave. Po oboznámení sa s obsahom spisu, procesným postupom súdu prvej inštancie, dôvodmi odvolania žalovaných, vyjadrením žalobcu k odvolaniu, odvolací súd dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je potrebné potvrdiť, pretože vykazuje známky vecnej správnosti.

15. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

16. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

17. Odvolací súd sa v zmysle § 387 ods. 2 CSP stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, pretože vykazuje známky vecnej správnosti. V odvolaní žalovaný neargumentuje žiadnymi skutočnosťami a dôkazmi v zmysle § 366 CSP, s ktorými by sa súd prvej inštancie riadne v odôvodnení svojho rozhodnutia nevysporiadal a ktoré by mali za následok zmenu konajúcim súdom zisteného stavu alebo jeho právneho hodnotenia. Z konania pred súdom prvej inštancie i odvolacím súdom iný, než napadnutým rozsudkom vyslovený právny záver nevyplýva a v odvolaní uvedené argumenty nie sú spôsobilé privodiť iné právne hodnotenie stavu veci. Na zdôraznenie správnosti napádaného rozhodnutia uvádza odvolací súd nasledovné:

18. Žalobca sa žalobou domáhal, aby súd uložil povinnosť žalovaným zaplatiť sumu 4.500,- eur z príslušenstvom a náhradu trov konania, na základe dohody označenej ako Uznanie záväzku a dohoda o urovnaní uzavretej medzi žalobcom a žalovaným v 1. rade dňa 20.04.2020 a Dohody o pristúpení k záväzku uzavretej medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanými v 2. a 3. rade dňa 20.04.2020. Súd prvej

inštancie dospel k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná, má oporu v zákone a žalobe vyhovel. Žalovaný s uvedeným nesúhlasil a rozhodnutie súdu prvej inštancie napadol odvolaním, namietajúc odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP.

19. Podľa § 511 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté alebo ak to vyplýva z povahy plnenia, že viac dlžníkov má tomu istému veriteľovi splniť dlh spoločne a nerozdielne, je veriteľ oprávnený požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z nich. Ak dlh splní jeden dlžník, povinnosť ostatných zanikne.

20. Podľa § 511 ods. 2 OZ, ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu nie je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak, sú podiely na dlhu všetkých dlžníkov vo vzájomnom pomere rovnaké. Dlžník, proti ktorému bol uplatnený nárok vyšší, než zodpovedá jeho podielu, je povinný bez zbytočného odkladu upovedomiť o tom ostatných dlžníkov a dať im príležitosť, aby uplatnili svoje námietky proti pohľadávke. Môže od nich požadovať, aby dlh podľa podielov na nich pripadajúcich splnili alebo aby ho v tomto rozsahu dlhu inak zbavili.

21. Podľa § 511 ods. 3 OZ, ak dlžník v rozsahu uplatneného nároku dlh sám splnil, je oprávnený požadovať náhradu od ostatných podľa ich podielov. Pokiaľ nemôže niektorý z dlžníkov svoj podiel splniť, rozvrhne sa tento podiel rovnakým dielom na všetkých ostatných.

22. Podľa § 531 ods. 1 OZ, kto sa dohodne s dlžníkom, že preberá jeho dlh, nastúpi ako dlžník na jeho miesto, ak na to dá veriteľ súhlas. Súhlas veriteľa možno dať buď pôvodnému dlžníkovi, alebo tomu, kto dlh prevzal.

23. Podľa § 531 ods. 2 OZ, kto bez dohody s dlžníkom prevezme dlh zmluvou s veriteľom, stane sa dlžníkom popri pôvodnom dlžníkovi.

24. Podľa § 585 ods. 1 OZ, dohodou o urovaní môžu účastníci upraviť práva medzi nimi sporné alebo pochybné. Dohoda, ktorou majú byť medzi účastníkmi upravené všetky práva, sa netýka práv, na ktoré účastník nemohol pomýšľať.

25. Podľa § 585 ods. 3 Občianskeho zákonníka doterajší záväzok je nahradený záväzkom, ktorý vyplýva z urovnania.

26. Podľa § 261 ods. 1 Obchodného zákonníka (ďalej len „OBZ“), táto časť zákona upravuje záväzkové vzťahy medzi podnikateľmi, ak pri ich vzniku je zrejme s prihliadnutím na všetky okolnosti, že sa týkajú ich podnikateľskej činnosti.

27. Podľa § 369 ods. 1 OBZ, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, vzniká veriteľovi, ktorý si splnil svoje zákonné a zmluvné povinnosti, právo požadovať z nezaplatenej sumy úroky z omeškania vo výške dohodnutej v zmluve, a to bez potreby osobitného upozornenia.

28. Podľa § 369 ods. 2 OBZ, ak výška úrokov z omeškania nebola dohodnutá, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania v sadzbe, ktorú ustanoví vláda Slovenskej republiky nariadením.

29. Podľa § 1 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 21/2013 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Obchodného zákonníka, sadzba úrokov z omeškania sa rovná základnej úrokovej sadzbe Európskej centrálnej banky¹⁾ platnej k prvému dňu príslušného kalendárneho polroka omeškania zvýšenej o osem percentuálnych bodov; takto určená sadzba úrokov z omeškania sa použije počas celého tohto kalendárneho polroka omeškania.

30. Podľa § 1 ods. 2 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 21/2013 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Obchodného zákonníka namiesto úrokov z omeškania podľa sadzby určenej podľa odseku 1, môže veriteľ požadovať úroky z omeškania v sadzbe, ktorá sa rovná základnej úrokovej sadzbe Európskej centrálnej banky¹⁾ platnej k prvému dňu omeškania zvýšenej o deväť percentuálnych bodov; takto určená sadzba úrokov z omeškania platí počas celej doby omeškania.

31. Podľa § 2 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 21/2013 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Obchodného zákonníka, výška paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky podľa § 369c ods. 1 zákona je 40 eur jednorazovo bez ohľadu na dĺžku omeškania.

32. Žalovaní v podanom odvolaní totožne, ako aj v podanom odpore, namietali právne posúdenie vecí a vyhodnotenie ich námietok. K opakovanej argumentácii žalovaných, že súd prvej inštancie mal voči žalovaným v II. a III. rade, ktoré sú fyzickými osobami, spotrebiteľmi, postupovať podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a nie podľa ustanovení § 369, ods. a § 369a Obchodného zákonníka, keď sadzba úroku z omeškania by mala byť o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, odvolací súd odkazuje na podrobné odôvodnenie napadnutého rozsudku v bodoch 30. a 31., s ktorým sa v celom rozsahu stotožňuje a je toho názoru, že súd vec správne právne posúdil aj v časti úrokov z omeškania podľa ustanovení Obchodného zákonníka. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom konajúceho súdu, že žalovaní v II. a III. rade so žalobcom neuzatvorili žiadnu zmluvu, na základe ktorej by im žalobca ako dodávateľ dodával akékoľvek plnenie, ale iba pristúpili k existujúcemu obchodnoprávnemu záväzku žalovaného v I. rade. Žalobca aj žalovaný v I. rade sú podnikateľmi a pôvodné záväzky žalovaného v I. rade vznikli v súvislosti s výkonom podnikateľskej činnosti a je potrebné ich považovať za záväzky pochádzajúce z obchodnoprávných vzťahov. Dohoda a urovaní nahradzovala pôvodné záväzky, ktorý vyplývali z obchodnoprávných vzťahov a aj peňažný záväzok žalovaného v I. rade, ktorý z tejto dohody vyplýva je záväzkom obchodnoprávnym a pre prípad omeškania má žalobca nárok na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške určenej podľa predpisov obchodného práva. Charakter pôvodného dlhu, ku ktorému pristúpili žalovaní v II. a III. rade bol obchodnoprávny, pričom tento sa nemení ani pokiaľ k nemu pristúpi fyzická osoba, ktorá nie je podnikateľom. Odvolací súd vyhodnotil ako dôvodnú odvolaciu námietku žalobcu, že nárok na úroky z omeškania z istiny mu prináleží podľa obchodnoprávnej úpravy.

33. Vzhľadom na omeškание žalovaného s plnením svojho záväzku prináleží žalobcovi voči žalovaným okrem nároku na zaplatenie istiny i nárok na zaplatenie úrokov z omeškania z priznanej sumy.

34. S ohľadom na uvedené odvolací súd dospel k záveru, že žalobca má voči žalovaným v I. až III. tade nárok na zaplatenie úrokov z omeškania podľa citovaných ustanovení právnych predpisov uplatnených žalobcom vo výške 8 %.

35. Odvolací súd posúdil ako nedôvodnú aj námietku žalovaných, že žalobca do žalovanej istiny zahrnul aj trovy právneho zastúpenia, aj náklady súvisiace s vymáhaním (pôvodnej) pohľadávky, ktoré pozostávali z trov právneho zastúpenia žalobcu vyčíslené za dva úkony právnej pomoci (prevzatie a príprava zastupovanie, zaslanie predžalobnej výzvy), pričom pokiaľ mu bude v tomto konaní priznaný nárok na náhradu trov konania, žalobca získa nárok na úhradu týchto trov dvakrát, a to raz ako súčasť istiny a druhý raz ako nárok na náhradu trov konania. Odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie v bodoch 33. až 37. napadnutého rozsudku, v ktorých podrobne odôvodnil dôvodnosť žalobcom uplatneného nároku v tejto časti na základe dohody o urovaní a v celom rozsahu na ne odkazuje.

36. Po preskúmaní obsahu spisu a odôvodnenia napadnutého rozsudku odvolací súd konštatuje, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zodpovedá požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutí v zmysle 220 ods. 2 CSP. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán v prejednávanom spore, výsledky vykonaného dokazovania a uviedol právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný spor a z ktorých vyvodil svoje právne závery.

37. Zistenia súdu prvej inštancie majú vecné i logické zakotvenie vo vykonaných dôkazoch a prijaté skutkové a právne závery sú odôvodnené zrozumiteľne a v súlade s ustálenou súdnou praxou, pri súčasnom zohľadnení ochrany subjektívneho práva oboch sporových strán, ich rovnosti v uplatnení práv, ochrany ich oprávnenej dôvery v právo, ako i predvídateľnosti súdneho rozhodnutia.

38. Pretože odvolací súd preberá v celom rozsahu súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, ktorý vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie v danej veci, výsledky dokazovania správne vyhodnotil a dospel i k správnym skutkovým záverom pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie uplatneného nároku, z pohľadu logiky a argumentačnej súdržnosti nebolo možné odôvodneniu napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie vytknúť závažné nedostatky.

39. Do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí súčasne aj právo sporovej strany, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (sp. zn. IV. ÚS 252/04) a rovnako neznamena ani to, aby sporová strana bola pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkou a právnymi názormi (I. ÚS 50/04).

40. Odvolací súd zároveň v celom rozsahu zdieľa i právne závery súdu prvej inštancie vo veci samej. Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožnil s jeho názorom, že nárok uplatnený žalobou je v celom rozsahu dôvodný.

41. Odvolací súd dodáva, že žalovaní v odvolaní neargumentujú žiadnymi skutočnosťami, s ktorými by sa súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia nevysporiadal a ktoré by mali za následok zmenu konajúcim súdom zisteného stavu alebo jeho právneho hodnotenia. Z konania pred súdom prvej inštancie, ako aj odvolacím súdom iný, než napadnutým rozsudkom vyslovený právny záver, nevyplýva a v odvolaní uvedené argumenty nie sú spôsobilé privodiť iné právne hodnotenie stavu veci.

42. Na záver považuje odvolací súd za potrebné doplniť, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom konaní, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo 16.11.2011, sp. zn. 6 Cdo 145/2011).

43. Odvolací súd, s ohľadom na vyššie uvedené napadnutý rozsudok Okresného súdu Bratislava II č.k. 26Cb/29/2021-143 zo dňa 5. mája 2022 v zmysle § 387 ods. 1 CSP potvrdil ako vecne správny.

44. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania proti žalovaným v plnom rozsahu.

45. O výške náhrady trov konania rozhodne zmysle § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

46. Toto rozhodnutie bolo členmi senátu prijaté pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).